

side – tidligere var det fra vestlig side – så det fungerer jo ikke rigtigt. Så det er meget vigtigt, at der er nogle steder, hvor vi kan sige, at her trækker vi det frem i lyset, her diskuterer vi det.

Det var jo også det, som Europarådets formand, Carl Bildt, forsøgte, da han straks tog til Georgien efter krigsudbruddet den 7. august. Han ville videre til Moskva, og det kom han ikke. Og det viser jo også, som flere har ret i, at Rusland ikke i tilstrækkelig grad respekterer Europarådet, for ellers var Carl Bildt, den svenske udenrigsminister, jo blevet accepteret i Moskva, hvor han tværtimod blev forhindret i at komme til møder i Moskva. Rusland *må* tage Europarådet mere højtideligt og respektere det mere, og der kan man så tage forskellige skridt.

Det ene skal jeg ikke blande mig i. De andre ville være, også med domstolen, at sige til Rusland: Det kan ikke nytte noget, at I blokerer for en effektivisering af domstolen. Der vil jeg godt sige, at jeg så ikke tror, at vi skal blive ved med at lade Rusland blokere for domstolen. Vi kunne jo gøre det smarte, at vi sagde, at den nye Protokol 14 så gjaldt for alle de lande, som havde tiltrådt den, og det ville så sige alle minus Rusland. Det ville jo så betyde, at kun de russiske sager skulle behandles efter den gamle metode, og at alle de andre så kunne blive det efter den nye metode. Det var jo en mulighed for at komme videre, og så er det jo ikke så sjovt at stå udenfor, når det viser sig, at man ikke kan blokere for en forandring.

Kl. 15:07

Jeg synes også, at Europarådet spiller en meget stor rolle i forbindelse med Venedigkommissionen, som hr. Tom Behnke nævnte. Det er jo en kommission, som hele verden lytter til. Alle nye demokratier i verden prøver jo at lytte til eller tage mod råd fra Venedigkommissionen. Så der har Europarådet også fået en unik kompetence, ligesom det også er blevet nævnt i forbindelse med observation af valg. Der har vi også OSCE, men det er også meget vigtigt med Europarådet.

Så jeg synes altså, at debatten er vigtig for at få fremhævet, hvad det er, Europarådet særligt kan. Europarådet og EU har en arbejdsdeling, vil jeg sige til fru Pernille Frahm. Der er lavet en aftale inspireret af Juncker, Luxembourgs statsminister. Det er muligt, at den ikke fungerer tilfredsstillende, men der er i hvert fald lavet en arbejdsdelingsaftale.

Jeg synes ikke, at man skulle sige, at EU heretter ikke bør beskæftige sig med menneskerettighederne. Jeg tror faktisk, at det har noget stør-

re vægt, når EU beskæftiger sig med menneskerettighederne – undskyld – end når Europarådet gør det. For hvis EU går ind, som f.eks. i tilfældet med Hviderusland, og beskæftiger sig med menneskerettighedssagerne, er der jo økonomisk muskelstyrke bag. Der er jo ikke nogen styrke bag en europarådsbeslutning om menneskerettigheder i et andet land. Der står EU altså meget, meget stærkt, og EU kan jo altså også beskæftige sig med menneskerettigheder uden for Europa, hvorimod det jo for Europarådets vedkommende er menneskerettigheder i Europa.

Med hensyn til menneskerettigheder vil jeg også understrege, at en af de ting, som vi får ud af, at Rusland er medlem af Europarådet, jo er, at torturkomiteen har adgang til Rusland. Nu ved jeg godt, at hr. Michael Aastrup Jensen ikke sagde noget om at smide Rusland ud, så den ville stadig væk have adgang til Rusland, for de vil jo stadig væk være medlem. Det er slet ikke den polemik, jeg er inde i, men jeg synes, den er meget vigtig. Vi har jo også set, hvordan den er dukket op i Tjetjenien og har kunnet påtale, hvad der går galt i Tjetjenien. Vi har også fængselskomiteen, der kan dukke op uden videre, også i Danmark, alle vegne, og tjekke, om fængselsforholdene er i orden. Og det er også vigtigt i Rusland, hvor de jo ikke er de allerbedste.

Jeg vil også sige, at menneskerettighedskommissæren faktisk har været i Sydossetien, men det er jo stort set det eneste, der er lykkedes for Europarådet i forbindelse med Rusland: Det var, at menneskerettighedskommissæren *kom* til Sydossetien. Og det er godt. Han kom også til Danmark, som fru Pernille Frahm nævnte, og det er også godt. Men der vil jeg godt sige, at det ikke er rigtigt, at vi ikke gad høre på menneskerettighedskommissæren. Han havde faktisk møde med både integrationsministeren, mig og embedsmænd fra Justitsministeriet. Og mig bekendt udtrykte han tilfredshed med besøget. For selvfølgelig modtager vi da menneskerettighedskommissæren og lytter også til hans kritik af eller synspunkter over for os.

Jeg er også meget glad for at kunne ønske fru Pernille Frahm tillykke med, at hun er formand for Udvalget for Lige Rettigheder for Mænd og Kvinder. Det er et meget vigtigt udvalg. Vi kan se, sådan som verden udvikler sig, og sådan som globaliseringen trækker de forskellige kulturer tættere sammen og derfor skaber flere kultursammenstød, vi ikke tidligere var opmærksomme på, at det her område er blevet vigtigere og vigtigere. Derfor er jeg glad for, at vi i Durban